

Lag Ba'omer

Refuah Shelema Eliyahu Ben Berta

By his friends

TOPIC DISCUSSION

Why is lag baomer a day of celebration?

This year, 5781/2021, when do we take haircuts since it is a Friday?

Are there people that do not take haircuts till Shavuot? Does it apply to shaving as well?

When is music allowed?

Throughout the land, **they have established marketplaces,** ^[22] **תקנו גשרים — they have established bridges** over waterways, **תקנו מרחצאות — and they have established bathhouses!**"

Upon hearing R' Yehudah's praise of the Roman occupation, **R' Yose remained silent.** **R' Shimon ben Yochai, however, answered him and said:** — **כל מה שתקנו לא תקנו אלא לצורך עצמן: "Everything they established, they established only to serve their own needs. תקנו שווקין להושיב בהן. — They established marketplaces in order to quarter harlots therein; מרחצאות — they made bathhouses in order to beautify their own bodies; גשרים — ליטול מהן מכס — and they built bridges in order to collect tolls from those who traverse them."**

The Gemara relates the aftermath of this discussion:

Yehudah ben Gerim, who witnessed the exchange between these Tannaim, went and recounted their words to some of his associates, ^[23] **and eventually, [reports] of the conversation were heard by the governing authorities.** **אָמְרוּ — [The authorities] then proclaimed the following decree:** **יהודה, who elevated the stature of the Romans, יתעלה — he too shall be elevated.** ^[24] **יוסי ששתק — Yose, who remained silent and failed to praise the Romans himself, יגלה לציפורי — he shall be exiled to the town of Tzippori.** ^[25] **שמעון שגתה — And Shimon ben Yochai, who denigrated the Romans, יִהָרַג — he shall be executed.**

Upon hearing that a death sentence had been passed upon him, **[R' Shimon ben Yochai] and his son, R' Elazar, ran away and hid in a study hall.** **כל יום יום, [R' Shimon's] wife would bring them ריפתא וכוון — Every day, [R' Shimon's] wife would bring them ריפתא וכוון — bread and a small pitcher of water, and they would eat this to sustain themselves. — When, however, the decree intensified, i.e. the Romans escalated their hunt for the fugitives, לבריה — [R' Shimon] said to his son: — דעתן קלה עליהן — "The minds of women are easily swayed; ^[26] — perhaps [the Romans] will torture [your mother] and she will reveal our hiding place to them."**

With this consideration in mind, the two sought out a more secure hiding place, whose location would be unknown even to R' Shimon's wife:

They then went and hid themselves in a cave. Food was thus no longer brought to them, **אֵיכָרִי לָהּ חֶרֶבָא וְעֵינָא — but a miracle happened — and a carob tree and a spring of water were created for them, and they drew their sustenance from these sources.** ^[27]

The Gemara recounts their daily routine in hiding:

They would shed their clothes and sit covered in sand up to their necks. ^[28] **בְּעֵינֵי צְלוֹי לְבָשׁוּ מִיכְסוּ וּמְצִלוּ — All day long they would study together, — and when the times for prayer arrived, they would dress, cover themselves, and pray. — Then, they would return and shed their clothes, immersing themselves in sand once again, בִּיכִי — so that [their clothes] would not wear out from prolonged use.**

The Gemara continues:

אָהָא — They dwelled secluded in the cave for twelve years. אָהָא — Then, one day, Elijah the prophet came and stood at the mouth of the cave, אָמַר — and he proclaimed: “Who will inform the son of Yochai that the Caesar has died, and that the decree has been annulled?” נִפְקוּ — R’ Shimon ben Yochai and his son heard this, and they emerged from the cave.

— דָּקָא כְּרַבִּי וְזָרְעֵי — As they ventured back to civilization, they saw some people who were plowing a field and sowing crops there. אָמַר — Angered by this, [R’ Shimon ben Yochai] declared: “[These people] are forsaking the pursuit of the life of the World to Come, and occupying themselves instead with the concerns of the transitory life!”^[33] — כָּל מְקוֹם שְׁנוֹתֵנִן עֵינֵיהֶן — And thereafter, everywhere [R’ Shimon ben Yochai and his son] would cast their gaze, — מִיָּד נִשְׂרָף — [the object] of their vision would immediately be incinerated.^[34] — וַיִּצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה לָהֶם. — Finally, a heavenly voice rang out and proclaimed to them: — לְהַחֲרִיב עוֹלָמִי וַיֵּצֵאתָם: — “Have you emerged from seclusion in order to destroy My world? Return to your cave!”

— אֵיתִיבוּ תְּרִיסָר יָרְחֵי שְׁתָּא — and dwelled there another twelve months, a full year in all. אָמְרֵי — At that point, they said to themselves: — מִשְׁפַּט רָשָׁעִים בְּגִיהֶנֶם שְׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ — The sentence of evildoers in Gehinnom endures for no more than twelve months;^[35] perhaps our sentence has expired by now as well. — וַיִּצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה — A heavenly voice then rang out and proclaimed: — צֵאוּ מִמְעַרְתְּכֶם — “Emerge from your cave!”

The Gemara recounts their second return to civilization:

נִפְקוּ — They emerged from the cave, and again encountered people seeking their livelihood through ordinary means. — כָּל הֵיכָא דְהָנָה מִחֵי רַבִּי אֶלְעָזָר — This time, though, everywhere R’ Elazar would destroy something through his fiery gaze, — הָנָה מוֹסִי רַבִּי שִׁמְעוֹן — R’ Shimon, his father, would heal it.^[36] — אָמַר לוֹ — Presently, [R’ Shimon said to R’ Elazar]: — בְּנֵי דִי לְעוֹלָם: — “My son, the world has enough total devotees of Torah study in you and me alone; we need not hold others to our standard of devotion and diligence.”

The Gemara continues:

— חָזוּ הָהוּא סָבָא — As night began to fall late Friday afternoon, [R’ Shimon and his son] saw a certain old man — דְּהָנָה נָקִיט תְּרֵי מְדָאֵי אָסָא — who was clutching two bundles of myrtles,^[37] — וְרָהִיט בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת — and was running home with them as twilight descended. — אָמְרוּ לֵיהּ — They said to him: — הֲנֵי לָמָּה לָךְ — “These myrtle bundles; for what do you need them?” — אָמַר לָהֶם — He answered them: — לְכָבוֹד שַׁבָּת — “They are in honor of the Sabbath.” — [R’ Shimon and his son] questioned: — “But could you not have sufficed with just one bundle?” — חַד כְּנָגֵד וְחַד כְּנָגֵד שְׁמוֹר — He answered them: — “One is for *zachor*, and one is for *shamor*.”^[38] — אָמַר לֵיהּ לְכָרִיהּ — Hearing this, [R’ Shimon] said to his son: — חָזִי כְּמָה חֲבִיבִין מִצְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל — “Look how cherished the mitzvos are to the Jewish people; each nuance of the law they celebrate separately!” — וַיִּתִּיב דְּעַמְיֵיהֶוּ — And they were appeased.

QUESTION

Why are we happy with Rabbi Shimon's demise?

חזון עובדיה

חזון חלכות ספירת העומר וימי הספירה עובדיה רענ

מב. נדהגים להרבות בשמחה ביום ל"ג לעומר שהוא יום הילולא של רבי שמעון בר יוחאי. ואין אומרים בו תחנונים. ויש נדהגים לערוך לימוד בליל ל"ג לעומר, במגין, וללמוד שבחי רבי שמעון בר יוחאי המפורים בש"ס ובוהר הקדוש. ומנהג יפה הוא^ס.

כתב, שהשמחה ביום ל"ג לעומר על אותם חמשה תלמידים שהעמיד ר' עקיבא, שנשארו חיים וקיימים לפליטה גדולה, והפצו אור התורה לכל ישראל. ע"ש. ועיין למין החיד"א בספר מראית העין (בלקוטים סוף סימן ז) שכתב, שאמנם בספר פרי עין חיים כתב שפטירת רשב"י היתה בל"ג לעומר, אך כבר נדע שנפל עירבוב וטעות סופר בנוסחאות כתבי האר"י, והנוסחא האמתית היא מ"ש מהר"ש ויטאל, שהאריך בסוד ימי העומר בשער הכוונות, ולא בא בפיו לומר שיום ל"ג לעומר הוא יום פטירת רשב"י וכו'. ע"ש. ובספר טוב עין (סימן יח, לס' תצג) כתב, דאפשר דמה שעושים שמחה בל"ג לעומר משום שר' עקיבא התחיל אז לשנות לרשב"י ור' מאיר ור' יוסי, ויארר להם שהחזיר עטרת התורה ליושנה הילכך עושים שמחה וכו'. ע"ש. ובשדי חמד (מע' ארץ ישראל אות ו) בר"ה תע"פ האמור, כתב, שמה שנהגו לעשות הילולא לרשב"י בל"ג לעומר מפני שנפסק ביום זה, כמ"ש בספר זכר רוד (פרק לח), ושנעגלו סתרי תורה על ידו. ושכן כתבו גאוני טבריא בדורו. עיין בשו"ת יבתי אומר חלק ג (האר"ה סוף סימן יא). עיין בחידושי דינים של רבני וירושל' בסוף ספר חיים וחסד (אות ג). תע"ע בספר ויקרא אברהם (דף קכג ע"ג אות ב). ובשו"ת בית המדרש (סימן ג). (ובספר עורה שחר מערכת ל' אות ג כתב שעל פי המדרש באותו יום התחיל המן לרדת לישראל. ע"ש). תעני הלימוד של ליל ל"ג לעומר, כן כתב החיד"א במורה באצבע (אות רכג) ובמזכר עין (סימן יח לסימן תצג).

שחלה דבר זה בזמן הספירה, יצא מזה שלאחר הספירה מותרים במלאכה. תע"ע במעור לכל חי (סימן ה אות כב) ובערך השלחן (סימן תצג). ובשו"ת בית אבי חלק ד (סימן ה). ובשו"ת משנה חלכות חלק ח (סי' רטו). ע"ש. ולכן אין להחמיר על נשים המתפרנסות ממלאכת סריגה ותפירה וכו'.

ס) עיין בשער הכוונות (דף פו ע"א) בענין הילולא של ל"ג לעומר. וראויה בשואל ומשיב חמישה שכתב לחמיה על המנהג הזה, דאדרבה היו מתענים ביום פטירת הצדיקים וכו'. (וכן תמה על ההדלקה שעושים במירון וכו'. וכבר קדמו בזה החתם סופר חיו"ד סימן רצג). עיין בשו"ת מים חיים רפפורט (האר"ה סוף סימן כב) מה שכתב ליישב. תע"ע בשו"ת שם אריה (סימן יד), שכתב המעט שעושים הילולא ביום ל"ג לעומר, כי ידוע מה שאמרו בשבת (לג:). שגורה מלכות הרשעה גור דין מות על רבי שמעון בר יוחאי, ונעשה לו גם שנחבא במערה, וניצל מחרב רעה של מלכות הרשעה, ולזכר הגם עשו יום פטירתו שהיתה כדרך כל הארץ שהוא ביום ל"ג לעומר, יום הילולא משתה ושמחה על הגם שעשה לו הש"ת. ומתאספים סביב לקברו, ושם יתנו צדקות ה'. וכמו שכתב רש"י ביבמות (קכב). בשם חשוכה תאננים, דכל הנך רגלי דאמוראי, חיינו יום שנפטר בו אדם גדול, שקובעים אותו לכבודו, ומדי שנה בשנה באותו יום מתקבצים תלמידי תכמים מכל סביבות המקום ההוא, ומשיבים ישיבה על קברו. ע"ש. והפרי חדש (סי' תצג)

Most people commonly refer to *Lag Ba'Omer* as being the day that Rabbi Shimon bar Yochai passed on. However, Hagaon Sho'el U'Meshiv expressed wonder about this, for if so, we should not be joyful at all as one does not rejoice about the demise of the righteous! Nevertheless, the Responsa Shem Aryeh writes that the reason why we rejoice on this day is because of what the Gemara (Shabbat 33b) writes that the evil kingdom had decreed death upon Rabbi Shimon bar Yochai and a miracle occurred and hid in a cave and was saved from certain death by the hands of the wicked Romans. We must therefore celebrate joyously on the day he departed from this world in a natural way in order to give thanks for the miracle that happened to him.

Regarding the actual idea that Rabbi Shimon bar Yochai passed away on *Lag Ba'Omer*, Maran Ha'Chida writes that it is incorrect that Rabbi Shimon passed away on this day and whoever says so is mistaken. He proves this from the teachings of Hagaon Rabbeinu Shmuel Vital who writes lengthily about the deep secrets of the Omer period and especially *Lag Ba'Omer* and he does not mention once that this day is the anniversary of Rabbi Shimon bar Yochai's passing. He therefore writes that the reason for the joy and celebration on this day is possibly because Rabbi Akiva began teaching his five pupils who rejuvenated the world by disseminating their

מקובל בפי כל, כי יום ל"ג לעומר הוא יום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי, אולם הגאון בעל ה"שואל ומשיב" תמה על כך, שאם יום זה הוא יום פטירת רבי שמעון, לא היה לנו לשמוח כלל ביום זה, כי מה שמחה יש בפטירת הצדיקים? אולם בשו"ת שם אריה כתב שהטעם שעושים שמחה ביום זה, הוא מפני שנודע מה שאמרו בגמרא במסכת שבת (לג): שגזרה מלכות הרשעה גזר דין מות על רבי שמעון בר יוחאי, ונעשה לו נס שנחבא במערה וניצל מחרב רעה של מלכות הרשעים, ועל כן יש לנו לעשות שמחה ביום בו יצא מן העולם כדרך כל הארץ, להודות לה' על הנס שנעשה לו.

ולעצם הדבר מה שאמרנו שביום ל"ג לעומר נפטר רבי שמעון בר יוחאי, כתב רבינו מרן החיד"א, כי באמת אין הדבר נכון שרבי שמעון נפטר בל"ג לעומר, וטעות היא ביד מי שאומר כן, והוכיח כן ממה שהמהר"ש ויטאל האריך הרבה מאד בענין סוד ימי העומר ויום ל"ג לעומר, ולא בא בפיו שיום זה הוא יום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי. ועל כן כתב שאפשר כי עיקר השמחה ביום זה היא על כך שבאותו היום התחיל רבי עקיבא ללמד את חמשת תלמידיו שהחיו את העולם בהפיצם תורה בכל מקום, וממעיין זה אנו יונקים עד עצם היום הזה. וכן הגאון בעל "פרי חדש" כתב, כי עיקר השמחה ביום ל"ג לעומר היא על אותם התלמידים של רבי עקיבא שנשארו חיים והם הפיצו תורה לכל העולם, ומכיון שמיום זה נשארו אלו התלמידים לפליטה, לכן עושים שמחה גדולה.

Torah all over the world and this spring indeed gave us life until this very day. Similarly, Hagaon Peri Chadash writes that the primary reason for rejoicing on this day is because of the students of Rabbi Akiva who stayed alive and spread Torah to the entire world. Since from this day on these students stayed among the living, therefore we hold festivities on this day.

Some customarily visit the grave of Rabbi Shimon bar Yochai on the day of *Lag Ba'Omer* and to pray and read as much Tehillim as they can there. However, every individual must think deeply before performing any action to see if it will indeed be worthy before Hashem. Thus, before one decides to visit the graves of the righteous on *Lag Ba'Omer*, one must evaluate whether this is indeed worthwhile in all aspects.

The Sefer Sedei Chemed writes that on the day of *Lag Ba'Omer*, the secrets of the Torah were revealed by Rabbi Shimon bar Yochai. This was also the day that Rabbi Shimon received Semicha (ordination). It is for this reason that we rejoice on this day. He writes that the Torah scholars in Teveria in his generation wrote likewise.

יש שנהגו לעלות לקברו של רבי שמעון ביום ל"ג לעומר, ולהרבות שם כמה שניתן בתפילות ותחנונים וקריאת פרקי תהלים. וכבר אמרו רבותינו, (בבבא בתרא דף ע"ב), בואו חשבון, בואו ונחשב חשבוננו של עולם, הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה. כלומר, על כל אדם לחשוב ולהתבונן לפני שהוא עושה מעשה, עד כמה מעשיו נכונים לפני ה'. ועל כן כל אדם לפני שיחליט לעלות ביום ל"ג לעומר לקברי הצדיקים, יחשוב ויתבונן היטב, אם כדאי הדבר מכל הבחינות, שלא יצא שכרו בהפסדו.

בספר שדי חמד כתב, שביום ל"ג לעומר נתגלו סתרי תורה על ידי רבי שמעון בר יוחאי, וביום זה נסמך רבי שמעון, ועל כן עושים שמחה ביום זה. והביא שכן כתבו גאוני טבריא בדורו.

Rabbeinu Chaim Vital (principle pupil of the holy Arizal) writes: "I have seen my master, the Arizal, visit the graves of Rabbi Shimon bar Yochai and his son Rabbi Elazar on the day of *Lag Ba'Omer*. He and his entire family stayed there for three days. This was during the first time that he arrived from Egypt (the Arizal lost his father at a young age and he and his mother went to live with his uncle in Egypt). However, I do not know if at that point he was an expert in the tremendous wisdom he gleaned afterwards. Rabbi Yonatan Sagis has told me that before I had gone to learn by my master, Rabbeinu Ha'Arizal took his young son there along with his entire family and it was there that he shaved his son's head in accordance with the known custom. He made there a day of joy and feasting. I have written all of this in order to show that there is a source for the aforementioned custom."

Hagaon Harav Yonah Navon zt"l (Rebbe of Maran Ha'Chida) writes that the custom in the holy city of Jerusalem has become to hold joyous festivities when a child receives his first haircut because of the Mitzvah of not cutting the hair on the side of the head (side locks) completely and by doing so, the Mitzvah of "Do not round off the corners of your head" is fulfilled.

כתב המהר"ח"ו (רבינו חיים ויטאל, תלמיד רבינו האר"י), ראיתי למורי האר"י ז"ל שהלך לקבר רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו ביום ל"ג בעומר, וישב שם הוא וכל אנשי ביתו שלושה ימים, וזה היה בפעם הראשונה שבא ממצרים (כי רבינו האר"י התייתם מאביו בעודו ילד רך, והלך עם אמו לגור אצל דודו בארץ מצרים) אבל אני יודע אם היה אז בקי ויודע בחכמה הנפלאה שהשיג אחר כך, והרב רבי יונתן סאגיש העיד לי, שקודם שהלכתי ללמוד אצל מורי ז"ל, הוליך רבינו האר"י את בנו הקטן לשם עם כל אנשי ביתו, ושם גילחו את ראשו כמנהג הידוע, ועשה שם יום משתה ושמחה, וסיים רבינו המהר"ח"ו, וכתבתי כל זה להורות כי יש שורש במנהג הנזכר.

והגאון רבי יונה נבון (רבו של מרן החיד"א, שכמעט ולא הניח פסקן כמותו, והיה מגדולי רבני ירושלים, והיה חסיד ומקובל, ונפטר בעון הדור בן ארבעים ושבע שנים בשנת תק"י, 0671) כתב שנתפשט המנהג בעיר הקודש ירושלים, להרבות בשמחה בתספורת הראשונה של ילד קטן, בשביל חיבוב המצוה של הנחת פאות הראש, דהיינו שלא גוזזים לגמרי השערות שבצידי הראש, ובכך מקיימים מצות "לא תקיפו פאת ראשכם".

This year:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תצג

נוהגים שלא להסתפר עד ל"ג לעומר, שאומרים שאז פסקו מלמות, ואין להסתפר עד יום ל"ד בבקר אלא א"כ חל יום ל"ג ערב שבת שאז מסתפרין בו מפני כבוד השבת.

We have explained in a previous daily Halacha (see the Halacha entitled "Lag Ba'Omer- Cutting Hair, Weddings, Music, and More"), that Sephardim do not take hair cuts until the 34th day of the Omer. This is unlike the Ashkenazim who take hair cuts from the 33rd day of the Omer. So the question was asked about a case that is occurring this year 5781 (2021). Would it be permissible for a Sephardi to take a hair cut on the 33rd day of the Omer if the 34th day of the Omer falls out on Shabbat? Maran writes clearly in Shulchan Aruch that yes in deed, it is permissible for Sephardim to take a hair cut on the 33rd day of the Omer when the 34th day of the Omer falls out on Shabbat. One would not have to wait until Sunday. For that matter, Chacham Ovadia Yoseph writes in Yichaave Da'at in Helek 4, siman 32 that it is permissible to get a hair cut on Friday at any time. One does not have to wait until the afternoon. One can get a hair cut in the morning if he wants. As a matter of fact, Chacham Ovadia Yoseph says a person can even get a hair cut the night before (33rd of the Omer at night) if there is sufficient cause. For example, one can take a hair cut the night before if he has a business appointment the next morning, or if he can not get a hair cut appointment during the day, or if he needs to attend a Simcha.

Music:

One may listen to music already on Lag Ba'omer only as part of the celebration of this festive day.

It is permissible to listen to music on Lag Ba'omer (assuming, of course, that the music is appropriate) only in order to celebrate the occasion. Otherwise, music is forbidden until the 34th day.

Haircuts not till Shabuot?

שו"ת אור לציון חלק ג פרק יז - דיני דברים הנוהגים בעומר

ו. שאלה. האם יש להזהר שלא להסתפר בימי העומר עד ערב חג השבועות.

תשובה. יש לנהוג כדעת האריז"ל שלא לספר את שער הראש בימי העומר עד ערב חג השבועות

Notes:

ו. בשו"ע בסימן תצ"ג סעיף ב' כתב, נוהגים שלא להסתפר עד ל"ג בעומר, שאומרים שאז פסקו מלמות. ואין להסתפר עד יום ל"ד בבוקר. אולם בשער הכוונות דף פ"ו ע"ד כתב, שהאריז"ל לא היה מגלח ראשו עד ערב חג השבועות. וכן כתב הרש"ש בנהר שלום דף כ"ה ע"ד, שצריך להזהר מאוד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האריז"ל, ואף לא ביום מ"ח. וראה עוד מש"כ החיד"א בברכ"י שם אות ו' ובמורה באצבע סימן ח' אות רכ"א. ונתבאר בספר אור לציון ח"ב במבוא הספר ענף ה' אות ה', שבדברים שאפשר בידו לנהוג כן, יש לנהוג כדברי האריז"ל, וכגון המנהג שלא להסתפר בימי העומר, ע"ש. וראה גם בספר ארץ חיים בקונטרס הכללים כלל י"ג, וכן בדבריו בסימן תצ"ג סעיף ג' לענין תספורת בימי העומר כדעת האריז"ל, ע"ש. וכן יש לנהוג, שלא להסתפר בימי העומר עד ערב חג השבועות.

ועל כל פנים אין שער הזקן בכלל זה, שכן הטעם בסוד הוא משום שהם ימי דין, כמבואר בשעה"כ שם, (וראה גם בפע"ח שער כ"ב פרק ז' ובנה"ש דף כ"ה ע"ד), ועיקר הדין בשערות הראש, (וראה בשעה"מ פרשת קדושים), ועל כן המסדר זקנו במשך כל השנה, וכמ"ש הגרי"ח בתשובתו בשו"ת רב פעלים ח"ד קונטרס סוד ישרים סימן ה', שעל המדה אין לחוש, הרי שלאחר ל"ד בבוקר שכבר אין קפידא מצד ימי העומר, רשאי לסדר את זקנו. והוא הדין לגילוח הזקן באופן המותר.

Chacham Ben Tzion Aba Shaul in his recently published book 'Or L'Tzion 3' discussed the Minhag of the Kabbalists who do not take hair cuts for the 49 days of the Omer. The Arizal (Rabbi Yitzchak Luria, otherwise known as The Ari) also says this, however Chacham Ben Tzion holds that this restriction only applies to hair and not to beards. Therefore, even if someone wants to follow the Arizal and the Kabbalists and refrain from taking a hair cut throughout all 49 days, he may however shave on the 34th day (the 33rd this year).